

Την Κυριακή 22 Απριλίου 2012 τελέσθηκε στη Θεσσαλονίκη στη Συναγωγή Μοναστηριωτών επιμνημόσυνη δέηση για τα έξι εκατομμύρια Εβραίους της Ευρώπης, θύματα του Ολοκαυτώματος, μεταξύ των οποίων οι 50.000 Έλληνες Εβραίοι της Θεσσαλονίκης.

Στην τελετή παρέστησαν ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης και μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου, βουλευτές, εκπρόσωποι των τοπικών, εκκλησιαστικών, στρατιωτικών και προξενικών αρχών, καθώς και πλήθος κόσμου.

Η τελετή ξεκίνησε με ψαλμούς από τον Ραβίνο κ. Ε. Σιτρίτ και τη χορωδία της Ι.Κ. Θεσσαλονίκης. Στη συνέχεια ο πρόεδρος της Ι.Κ. Θεσσαλονίκης και πρόεδρος του ΚΙΣΕ κ. Δαβίδ Σαλιτιέλ στο σύντομο χαιρετισμό του παρουσιάζοντας τον κεντρικό ομιλητή ανέφερε χαρακτηριστικά μεταξύ άλλων:

«Είναι γεγονός ότι οι θηριωδίες που έλαβαν χώρα στα ναζιστικά στρατόπεδα αποτέλεσαν, στα χρόνια που μεσολάβησαν από το τέλος του πολέμου αλλά ακόμη και σήμερα, τον πυρήνα της μελέτης ή παρουσίασης του Ολοκαυτώματος. Όμως με το πέρασμα των ετών έρχονται σταδιακά στο φως και διαφορετικές πτυχές της πολυτάραχης αυτής ιστορικής περιόδου. Μια τέτοια προκύπτει μέσα από την προσωπική ιστορία του σημερινού κεντρικού ομιλητή, του κ. Χαΐμ Άλβο, η οποία αντιπροσωπεύει μια όψη της ιστορίας που λίγοι γνωρίζουν.

Μια σειρά γεγονότων αλλά και η βοήθεια ανθρώπων – με όλη τη σημασία της λέξης – που υπό τις συνθήκες της εποχής αποδείχθηκαν γενναίοι όσο λίγοι, επέτρεψε στο κεντρικό μας ομιλητή να διαφύγει. Θα περίμενε κανείς ότι μετά από όσα έζησε πρωταρχικός και αποκλειστικός στόχος θα ήταν η επιβίωση. Όμως για το νέο τότε Χαΐμ Άλβο – όπως για κάποιους ακόμη Έλληνες Εβραίους – αυτό δεν ήταν αρκετό. Δεν θέλω να πω περισσότερα καθώς η αφήγηση του ατόμου που έζησε τα γεγονότα δεν μπορεί να υποκατασταθεί». Ο κ. Χαΐμ Άλβο, επίτιμο μέλος της Συνέλευσης της Ι.Κ. Θεσσαλονίκης, υπηρέτησε ως σμηνίας της Ελληνικής Βασιλικής Αεροπορίας κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο. Η εξαιρετικά ενδιαφέρουσα ομιλία του κ. Άλβο, αναφερόταν στην προσωπική του ιστορία και ανέδειξε μια άγνωστη στο ευρύ κοινό πτυχή της ιστορίας: την διαφυγή και τη συμμετοχή νέων στα ελληνικά στρατεύματα που έδρευαν στη Μέση Ανατολή.

Στη συνέχεια τελέσθηκε επιμνημόσυνη δέηση (Ασκαβά) από τον Ραβίνο και άναμμα κεριών στη μνήμη των θυμάτων από τον Ραβίνο και τον πρόεδρο της Ι.Κ. Θεσσαλονίκης, καθώς και από επιζώντες του στρατοπέδου Άουσβιτς – Μπίρκεανου, οι οποίοι συνοδεύονταν από συγγενικά τους πρόσωπα.

Η τελετή έληξε με ενός λεπτού σιγή και τον Εθνικό Ύμνο.